Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DECYZJA RADY 2010/788/WPZiB

z dnia 20 grudnia 2010 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB

(Dz.U. L 336 z 21.12.2010, s. 30)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja wykonawcza Rady 2011/699/WPZiB z dnia 20 października 2011 r.	L 276	50	21.10.2011
►**M2**	Decyzja wykonawcza Rady 2011/848/WPZiB z dnia 16 grudnia 2011 r.	L 335	83	17.12.2011
►**M3**	Decyzja Rady 2012/811/WPZiB z dnia 20 grudnia 2012 r.	L 352	50	21.12.2012
►**M4**	Decyzja wykonawcza Rady 2013/46/WPZiB z dnia 22 stycznia 2013 r.	L 20	65	23.1.2013
►**M5**	Decyzja Rady 2014/147/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r.	L 79	42	18.3.2014

▼B

DECYZJA RADY 2010/788/WPZiB

z dnia 20 grudnia 2010 r.

w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga i uchylenia wspólnego stanowiska 2008/369/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W następstwie przyjęcia w dniu 31 marca 2008 r. przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych rezolucji nr 1807 (2008) („rezolucja RB ONZ nr 1807 (2008)") Rada przyjęła w dniu 14 maja 2008 r. wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Demokratycznej Republiki Konga ([1]).

(2) W dniu 1 grudnia 2010 r. Komitet ds. Sankcji powołany zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1533 (2004) („rezolucja RB ONZ nr 1533 (2004)") wprowadził zmiany w wykazie osób i podmiotów podlegających środkom ograniczającym.

(3) Procedura zmiany załącznika do niniejszej decyzji powinna obejmować informowanie wskazanych osób i podmiotów o powodach umieszczenia w wykazie, tak aby mogły przedstawić swoje uwagi. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada powinna dokonać przeglądu swojej decyzji na podstawie tych uwag i odpowiednio poinformować daną osobę lub podmiot.

(4) Niniejsza decyzja nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a zwłaszcza z prawem do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu, prawem własności i prawem do ochrony danych osobowych. Niniejsza decyzja powinna być stosowana zgodnie z tymi prawami i zasadami.

(5) Niniejsza decyzja jest także w pełni zgodna ze zobowiązaniami państw członkowskich w ramach Karty Narodów Zjednoczonych oraz z prawnie wiążącym charakterem rezolucji Rady Bezpieczeństwa.

([1]) Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 84.

▼B

(6) Wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB należy w związku z tym uchylić i zastąpić niniejszą decyzją.

(7) Środki wykonawcze Unii określono w rozporządzeniu Rady (WE) nr 889/2005 z dnia 13 czerwca 2005 r. wprowadzającym niektóre środki ograniczające w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ([1]) oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. wprowadzającym niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko osobom naruszającym embargo na broń w odniesieniu do Demokratycznej Republiki Konga ([2]),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Dostarczanie, sprzedaż lub przekazywanie uzbrojenia i podobnego sprzętu wszelkiego typu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium Demokratycznej Republiki Kongo (DRK) przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych są zakazane niezależnie od tego, czy zostały zapoczątkowane na terytoriach państw członkowskich czy też nie.

2. Zakazane jest również:

a) przyznawanie, sprzedawanie, dostarczanie lub przekazywanie pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi oraz z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i stosowaniem uzbrojenia i podobnego sprzętu wszelkiego typu, w tym broni i amunicji, pojazdów wojskowych i sprzętu wojskowego, sprzętu paramilitarnego i części zapasowych do wyżej wymienionego sprzętu, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium DRK;

b) zapewnianie finansowania lub pomocy finansowej związanej z działaniami wojskowymi, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych na potrzeby sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub na potrzeby przyznania, sprzedaży, dostarczania lub transferu związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług, pośrednio lub bezpośrednio, wszelkim podmiotom pozarządowym lub osobom działającym na terytorium DRK.

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

a) dostarczania, sprzedaży lub transferu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub zapewniania pomocy technicznej, finansowania, świadczenia usług pośrednictwa i innych usług związanych z uzbrojeniem i podobnym sprzętem, mających wyłącznie stanowić wsparcie misji Organizacji Narodów Zjednoczonych w DRK (MONUC) lub przeznaczonych do wykorzystania przez tę misję;

([1]) Dz.U. L 152 z 15.6.2005, s. 1.
([2]) Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1.

▼B

b) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do DRK przez personel Organizacji Narodów Zjednoczonych, przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i rozwojowych oraz personel pomocniczy, wyłącznie do osobistego użytku;

c) dostarczania, sprzedaży lub przekazywania nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych lub ochronnych, lub świadczenia pomocy technicznej i zapewniania szkoleń związanych z takim nieśmiercionośnym sprzętem;

▼M5

d) dostarczania, sprzedaży lub transferu uzbrojenia i podobnego sprzętu lub zapewniania związanej z tym pomocy finansowej lub technicznej bądź szkolenia, mających wyłącznie stanowić wsparcie regionalnej grupy zadaniowej Unii Afrykańskiej lub przeznaczonych do wykorzystania przez tę grupę.

▼B

2. Dostarczanie, sprzedaż lub przekazywania uzbrojenia i podobnego sprzętu lub świadczenie usług lub szkolenie techniczne i pomoc techniczna, o których mowa w ust. 1, wymagają uprzedniego zezwolenia właściwych organów państw członkowskich.

3. Państwa członkowskie powiadamiają z wyprzedzeniem Komitet ds. Sankcji ustanowiony na mocy rezolucji RB ONZ nr 1533 (2004) (Komitet ds. Sankcji) o wszelkich dostawach do DRK uzbrojenia i podobnego sprzętu i o zapewnianiu pomocy technicznej, finansowania, świadczeniu usług pośrednictwa i innych usług związanych z działaniami wojskowymi w DRK innych niż te, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b). W takich powiadomieniach podawane są wszelkie istotne informacje, obejmujące w odpowiednich przypadkach użytkownika końcowego, proponowaną datę dostawy oraz trasę przesyłek.

4. Państwa członkowskie rozpatrują indywidualnie każdy przypadek dostawy na mocy ust. 1, biorąc w pełni pod uwagę kryteria określone we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określającym wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego ([1]). Państwa członkowskie żądają zastosowania odpowiednich zabezpieczeń przeciwko nadużywaniu zezwoleń udzielonych na mocy ust. 2 i w stosownych przypadkach zapewniają możliwość odesłania dostarczonego uzbrojenia i podobnego sprzętu.

▼M5

Artykuł 3

Środki ograniczające przewidziane w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1 i 2 nakładane są na następujące osoby oraz, w stosownych przypadkach, podmioty wskazane przez Komitet Sankcji:

— osoby lub podmioty naruszające embargo na broń i podobne środki, o których mowa w art. 1;

— przywódców politycznych i wojskowych zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających w DRK utrudniających rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie uczestników walk, którzy należeli do tych ugrupowań;

— przywódców politycznych i wojskowych milicji kongijskich, w tym także tych otrzymujących wsparcie spoza DRK, utrudniających swoim członkom rozbrojenie, demobilizację i reintegrację;

— działające w DRK osoby lub podmioty, które rekrutują lub wykorzystują dzieci w konfliktach zbrojnych, naruszając odnośne przepisy prawa międzynarodowego;

([1]) Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99.

▼M5

— działające w DRK osoby lub podmioty biorące udział w planowaniu działań skierowanych przeciwko dzieciom i kobietom w konfliktach zbrojnych i kierowaniu nimi lub uczestniczące w nich, w tym w zabijaniu i okaleczaniu, gwałcie i innej przemocy seksualnej, uprowadzaniu, przymusowych wysiedleniach i atakach na szkoły i szpitale;

— osoby lub podmioty utrudniające dostęp do pomocy humanitarnej lub dystrybucję tej pomocy w DRK;

— osoby lub podmioty wspierające ugrupowania zbrojne w DRK poprzez nielegalny handel zasobami naturalnymi, w tym złotem lub dziką fauną i florą, jak również produktami z dzikiej fauny i flory;

— osoby lub podmioty działające w imieniu lub pod kierunkiem wskazanej osoby lub podmiotu, bądź działające w imieniu lub pod kierunkiem podmiotu będącego w posiadaniu wskazanej osoby bądź podmiotu lub kontrolowanego przez wskazaną osobę lub podmiot;

— osoby lub podmioty, które planują lub finansują ataki na pracowników pokojowej misji stabilizacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w DRK (MONUSCO) lub które kierują takimi atakami lub w nich uczestniczą;

— osoby lub podmioty, które zapewniają finansową, materialną lub technologiczną pomoc bądź towary lub usługi wskazanej osobie lub podmiotowi bądź towary lub usługi wspierające wskazaną osobę lub podmiot.

Wykaz odpowiednich osób i podmiotów znajduje się w załączniku

▼B

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do tego, by zapobiec wjazdowi na lub przejazdowi przez ich terytoria osób, o których mowa w art. 3.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli Komitet ds. Sankcji:

a) stwierdzi z wyprzedzeniem i odrębnie w każdym przypadku, że taki wjazd lub przejazd jest uzasadniony z powodów humanitarnych, w tym w związku z obowiązkami religijnymi;

b) stwierdzi, że zwolnienie byłoby zgodne z celami stosownych rezolucji Rady Bezpieczeństwa, którymi to celami są pokój i pojednanie narodowe w DRK oraz stabilność w regionie;

c) zezwoli z wyprzedzeniem i w odrębnie w każdym przypadku na przejazd osób powracających na terytorium państwa, którego są obywatelami, lub biorących udział w działaniach służących postawieniu przed sądem sprawców poważnych naruszeń praw człowieka lub międzynarodowego prawa humanitarnego;

▼M3

lub stwierdzi, że taki wjazd lub przejazd jest konieczny do celów przeprowadzenia postępowania sądowego.

▼B

4. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3 państwo członkowskie zezwala na wjazd na lub przejazd przez swoje terytorium osób wskazanych przez Komitet ds. Sankcji, zezwolenie ograniczone jest do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

▼B

Artykuł 5

1. Dokonuje się zamrożenia wszystkich funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych posiadanych lub kontrolowanych bezpośrednio lub pośrednio przez osoby lub podmioty, o których mowa w art. 3, lub wszystkich funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, którymi dysponują podmioty posiadane lub kontrolowane – bezpośrednio lub pośrednio – przez wspomniane osoby lub podmioty lub którymi dysponują jakiekolwiek osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, zgodnie z opisem w załączniku.

2. Żadne fundusze, inne aktywa finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio lub pośrednio, osobom i podmiotom, o których mowa w ust. 1, lub na rzecz tych osób i podmiotów.

3. Państwa członkowskie mogą dopuścić zwolnienia ze środków, o których mowa w ust. 1 i 2, w odniesieniu do funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych:

a) koniecznych do pokrycia podstawowych wydatków, w tym płatności za produkty żywnościowe, czynsz lub kredyt hipoteczny, lekarstwa i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe i opłat na rzecz przedsiębiorstw użyteczności publicznej;

b) przeznaczonych wyłącznie na opłacenie w rozsądnym zakresie kosztów honorariów oraz zwrotu wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych;

c) przeznaczonych wyłącznie na pokrycie należności lub opłat manipulacyjnych, zgodnie z przepisami prawa krajowego, związanych z rutynowym przechowywaniem i utrzymaniem zamrożonych funduszy lub innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych;

d) koniecznych do pokrycia nadzwyczajnych wydatków – po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie i po otrzymaniu zgody tego komitetu;

e) będących przedmiotem sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego zastawu lub wyroku, w którym to przypadku fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania wyroku z zastrzeżeniem, że zastaw został ustanowiony lub że wyrok został wydany przed wskazaniem przez Komitet ds. Sankcji odnośnych osób lub podmiotów, oraz z zastrzeżeniem, że wspomniany zastaw lub wyrok nie został ustanowiony ani wydany na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w art. 3 – po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie.

4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c), można ustanowić po powiadomieniu Komitetu ds. Sankcji przez zainteresowane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do tych funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych oraz przy braku odmownej decyzji Komitetu ds. Sankcji w terminie czterech dni roboczych od daty takiego powiadomienia.

5. Ust. 2 nie ma zastosowania do następujących wpływów na zamrożonych kontach:

a) odsetek lub innych dochodów z tych kont; lub

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych kont środkami ograniczającymi,

pod warunkiem że wszystkie takie odsetki, inne dochody należne i płatności nadal podlegają przepisom ust. 1.

▼B

Artykuł 6

Rada wprowadza zmiany w wykazie zawartym z załączniku na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet ds. Sankcji.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Komitet Sankcji umieści osobę lub podmiot w wykazie, Rada umieszcza taką osobę lub taki podmiot w załączniku. Rada przekazuje bezpośrednio, jeżeli adres jest znany, lub w drodze opublikowania ogłoszenia swoją decyzję i uzasadnienie umieszczenia w wykazie danej osobie lub podmiotowi, umożliwiając takiej osobie lub takiemu podmiotowi przedstawienie uwag.

2. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub dany podmiot.

Artykuł 8

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób lub podmiotów przekazane przez Radę Bezpieczeństwa ONZ lub Komitet ds. Sankcji.

2. W załączniku zamieszczane są także w miarę dostępności informacje przekazane przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji niezbędne do identyfikacji danych osób lub podmiotów. W odniesieniu do osób, informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załączniku umieszczana jest także data wskazania osoby lub podmiotu przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych lub przez Komitet ds. Sankcji.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja jest poddawana przeglądowi, zmieniana lub uchylana stosownie do potrzeb zgodnie z postanowieniami Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 10

Niniejszym uchyla się wspólne stanowisko 2008/369/WPZiB.

Artykuł 11

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

▼M1

ZAŁĄCZNIK

a) Wykaz osób, o których mowa w art. 3, 4 i 5

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Frank Kakolele BWAMBALE	Frank Kakorere Frank Kakorere Bwambale		Kongijczyk Generał Sił Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC), bez przydziału służbowego od czerwca 2011 r. Opuścił Narodowy Kongres Obrony Ludu (CNDP) w styczniu 2008 r. Od czerwca 2011 r. przebywa w Kinszasie. Od 2010 r. Kakolele bierze udział w działaniach prowadzonych najprawdopodobniej z ramienia rządu DRK w ramach *Programu stabilizacji i odbudowy obszarów pokonfliktowych* (STAREC), w tym w misjach w Gomie i Beni w marcu 2011 r.	Były przywódca Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Ruchu Wyzwolenia (RCD-ML) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami RCD-ML –jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003); RCD-ML jest odpowiedzialne za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń.	1.11.2005 r.
Gaston IYAMUREMYE	Rumuli Byiringiro Victor Rumuli Victor Rumuri Michel Byiringiro	1948 r. Dystrykt Musanze (Prowincja Północna), Rwanda Ruhengeri, Rwanda	Rwandyjczyk Przywódca Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) i drugi wiceprzewodniczący FDLR–FOCA Od czerwca 2011 r. przebywa głównie w Kalonge, w prowincji Północnego Kiwu. Generał brygady	Wiele źródeł – w tym grupa ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ – podaje, że Gaston Iyamuremye jest drugim wiceprzewodniczącym FDLR, uznawanym za jednego z głównych członków wojskowego i politycznego kierownictwa FDLR. Gaston Iyamuremye prowadził także do grudnia 2009 r. biuro Ignace'a Murwanashyaki (przewodniczącego FDLR) w Kibua, DRK.	1.12.2010 r.
Jérôme KAKWAVU BUKANDE	Jérôme Kakwavu Commandant Jérôme	Goma	Kongijczyk W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Od czerwca 2011 r. przebywa w więzieniu Makala w Kinszasie. W dniu 25 marca 2011 r. przed Najwyższym Sądem Wojskowym w Kinszasie rozpoczął się proces przeciwko Kakwavu dotyczący zbrodni wojennych.	Były przewodniczący Unii Kongijczyków na rzecz Demokracji / Sił Zbrojnych Narodu Kongijskiego (UCD/FAPC). Nielegalne przejścia graniczne między Ugandą a DRK będące najważniejszym szlakiem przepływu broni znajdują się pod kontrolą FAPC. Jako przewodniczący FAPC ma wpływ na ich politykę oraz dowodzi ich siłami oraz kontroluje ich działania; siły te brały udział w nielegalnym handlu bronią, a zatem naruszały embargo na broń. W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w 2002 r. Jeden z pięciu wysokich rangą oficerów FARDC, których oskarżono o poważne przestępstwa związane z przemocą seksualną;	1.11.2005 r.

▼M1

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				Jeden z pięciu wysokich rangą oficerów FARDC, których oskarżono o poważne przestępstwa związane z przemocą seksualną; podczas swojej wizyty w 2009 r. przedstawiciele Rady Bezpieczeństwa ONZ zwrócili uwagę rządu na sprawę tych oficerów.	
Germain KATANGA			Kongijczyk W grudniu 2004 r. mianowany generałem FARDC. 18 października 2007 r. przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Jego proces rozpoczął się w listopadzie 2009 r.	Przywódca FRPI. Udział w transferach broni z naruszeniem embarga na broń. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003.	1.11.2005 r.
Thomas LUBANGA		Ituri	Kongijczyk Aresztowany w Kinszasie w marcu 2005 r. za udział w łamaniu praw człowieka przez Unię Kongijskich Patriotów/Frakcję Lubangi (UPC/L). 17 marca 2006 r. przekazany przez władze kongijskie Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu. Jego proces rozpoczął się w styczniu 2009 r. i ma się zakończyć w roku 2011.	Przewodniczący UPC/L – jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003); UPC/L jest odpowiedzialna za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003.	1.11.2005 r.
Khawa Panga MANDRO	Kawa Panga Kawa Panga Mandro Kawa Mandro Yves Andoul Karim Mandro Panga Kahwa Yves Khawa Panga Mandro „Chief Kahwa” „Kawa”	20 sierpnia 1973 r. ,Bunia	Kongijczyk W kwietniu 2005 r. osadzony w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotowanie procesu pokojowego w Ituri. Aresztowany przez władze kongijskie w październiku 2005 r., uniewinniony przez Sąd Apelacyjny w Kisangani, następnie przekazany organom wymiaru sprawiedliwości w Kinszasie w związku z nowymi zarzutami dotyczącymi zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych, zabójstwa, napadu z bronią w ręku i naruszenia nietykalności cielesnej. Od czerwca 2011 r. przetrzymywany w centralnym więzieniu Makala w Kinszasie.	Były przywódca Partii Jedności i Ocalenia Integralności Konga (PUSIC) – jednej ze zbrojnych grup i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003); PUSIC jest odpowiedzialna za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Od kwietnia 2005 r. przebywa w więzieniu w miejscowości Bunia za sabotowanie procesu pokojowego w Ituri. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w latach 2001–2002.	1.11.2005 r.

▼M1

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Callixte MBARUSHIMANA		24 lipca 1963 r., Ndusu/Ruhengeri Prowincja Północna, Rwanda	Rwandyjczyk. Aresztowany w Paryżu 3 października 2010 r. na mocy wydanego przez Międzynarodowy Trybunał Karny nakazu aresztowania za zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) w prowincjach Kiwu w 2009 roku i przewieziony do Hagi 25 stycznia 2011 r.	Sekretarz wykonawczy Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) i zastępca głównodowodzącego w naczelnym dowództwie tych sił do momentu swojego aresztowania. Przywódca polityczny i wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b).	3.3.2009 r.
Iruta Douglas MPAMO	Mpano Douglas Iruta Mpamo	28 grudnia 1965 r., Bashali, Masisi 29 grudnia 1965 r., Goma, DRK (dawny Zair) Uvira	Kongijczyk Od czerwca 2011 r. przebywa w Gisenyi, w Rwandzie. Nie wiadomo, czym się zajmuje od czasu katastrofy dwóch samolotów będących w gestii *Great Lakes Business Company* (GLBC).	Właściciel i dyrektor *Compagnie Aérienne des Grands Lacs* oraz *Great Lakes Business Company*, których samoloty były wykorzystywane do udzielania pomocy grupom zbrojnym i milicji, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003). Odpowiedzialny także za fałszowanie informacji na temat lotów i ładunków, prawdopodobnie w celu umożliwienia łamania embarga na broń.	1.11.2005 r.
Sylvestre MUDACUMURA	Znany także jako: „Radża” „Mupenzi Bernard” „Starszy generał Mupenzi” „Generał Mudacumura”		Rwandyjczyk. Dowódca wojskowy FDLR–FOCA, również pierwszy wiceprzewodniczący ds. politycznych i szef naczelnego dowództwa FOCA; łączy tym samym ogólne dowództwo wojskowe i polityczne od czasu aresztowań przywódców FDLR w Europie. Od czerwca 2011 r. przebywa w kompleksie leśnym Kikoma, w pobliżu Bogoyi, Walikale, Kiwu Północne.	Dowódca Demokratycznych Sił Wyzwolenia Rwandy (FDLR) mający wpływ na politykę oraz kontrolujący działania i dowodzący siłami FDLR – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003), FDLR brała udział w nielegalnym handlu bronią z naruszeniem embarga na broń. Mudacumura (lub jego personel) utrzymywał łączność telefoniczną z przywódcą FDLR, Ignacem Murwanashyaką, przebywającym w Niemczech, w tym także podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r., oraz z dowódcą wojskowym majorem Guillaumem podczas operacji Umoja Wetu i Kimia II w 2009 r. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za 27 przypadki rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Kiwu Północnym w latach 2002–2007.	1.11.2005 r.

▼M1

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Leodomir MUGARAGU	Manzi Leon Leo Manzi	1954 r. 1953 r. Kigali, Rwanda Rushashi (Prowincja Północna), Rwanda	Rwandyjczyk Szef sztabu FDLR–FOCA odpowiedzialny za sprawy administracyjne. Od czerwca 2011 r. przebywa w kwaterze głównej FDLR w kompleksie leśnym Kikoma, w pobliżu Bogoyi, Walikale, Kiwu Północne.	Z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań wynika, że Leodomir Mugaragu jest szefem sztabu *Forces Combattantes Abucunguzi/Combatant Force for the Liberation of Rwanda* (FOCA) – zbrojnego ramienia FDLR. Według oficjalnych sprawozdań Mugaragu jest wyższym rangą oficerem planującym operacje wojskowe FDLR we wschodniej części DRK.	1.12.2010 r.
Leopold MUJYAMBERE	Musenyeri Achille Frere Petrus Ibrahim	17 marca 1962 r., Kigali, Rwanda ok. 1966 r.	Rwandyjczyk Od czerwca 2011 r. dowódca sektora operacyjnego FDLR–FOCA obecnie zwanego „Amazon” w Południowym Kiwu. Przebywa w Nyakaleke (na południowy wschód od Mwenga w Południowym Kiwu).	Dowódca Drugiej Dywizji FOCA/Brygad Rezerwy (zbrojne ramię FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zebranymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR–FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR–FOCA, rekrutujące wcześniej nastolatków, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) i e).	3.3.2009 r.
Dr. Ignace MURWANASHYAKA	Ignace	14 maja 1963 r., Butera (Rwanda) Ngoma, Butare (Rwanda)	Rwandyjczyk Aresztowany przez władze niemieckie 17 listopada 2009 r. Zastąpiony na stanowisku przywódcy FDLR–FOCA przez Gastona Iamuremye, pseudonim „Rumuli”	Przywódca FDLR i naczelny dowódca sił zbrojnych FDLR, mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FDLR – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20; FDLR jest odpowiedzialna za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń.	1.11.2005 r.

▼M1

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
			Proces Murwanashyaki za zbrodnie wojenne i przestępstwa przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały FDLR w DRK w latach 2008 i 2009 rozpoczął się 4 maja 2011 r. przed sądem niemieckim.	Pozostawał w łączności telefonicznej z wojskowymi dowódcami polowymi FDLR (w tym podczas rzezi w Busurungi w maju 2009 r.); wydawał rozkazy wojskowe naczelnemu dowództwu; brał udział w koordynowaniu przekazywania uzbrojenia i amunicji dla oddziałów FDLR i dostarczaniu specjalnych instrukcji dotyczących użytkowania; zarządza znacznymi środkami pieniężnymi uzyskanymi w drodze nielegalnej sprzedaży zasobów naturalnych na obszarach podlegających kontroli FDLR (s. 24–25 i 83). Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – jako przywódca i dowódca wojskowy FDLR odpowiadał za rozkazy dotyczące rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez FDLR we wschodniej części Konga.	
Straton MUSONI	IO Musoni	6 kwietnia 1961 r. (lub być może 4 czerwca 1961 r.) Mugambazi, Kigali, Rwanda	Rwandyjczyk Proces Musoniego za zbrodnie wojenne i przestępstwa przeciwko ludzkości popełnione przez oddziały FDLR w DRK w latach 2008 i 2009 rozpoczął się 4 maja 2011 r. przed sądem niemieckim. Zastąpiony na stanowisku pierwszego wiceprzewodniczącego FDLR przez Sylvestra Mudacumurę	Kierując FDLR – zagraniczną grupą zbrojną działającą w DRK – Musoni utrudnia rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie uczestników walk, którzy należeli do tej grupy, z naruszeniem rezolucji nr 1649 (2005).	29.3.2007 r.
Jules MUTEBUTSI	Jules Mutebusi Jules Mutebuzi Pułkownik Mutebutsi	1964 r., Minembwe, Południowe Kiwu.	Kongijczyk Były zastępca Dowódcy 10. Regionu Wojskowego FARDC, w kwietniu 2004 r. został zwolniony za naruszenie dyscypliny. Aresztowany przez władze rwandyjskie w grudniu 2007 r., gdy próbował przekroczyć granicę, by dostać się na terytorium DRK. Od tego czasu przebywa w Kigali i ma częściowo ograniczoną swobodę (nie może wyjeżdżać z kraju).	Przyłączył się do zbuntowanych oddziałów istniejącego wcześniej RCD–G, które w maju 2004 r. siłą zajęły miejscowość Bukawu. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC oraz w dostarczanie zaopatrzenia grupom zbrojnym i milicji, o których mowa w pkt 20 rezolucji nr 1493 (2003), z naruszeniem embarga na broń.	1.11.2005 r.

▼M1

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Mathieu, Chui NGUDJOLO	Cui Ngudjolo		Aresztowany w ramach działań Misji Obserwacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga (MONUC) w Bunii w październiku 2003 r. Przekazany przez rząd DRK Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu w dniu 7 lutego 2008 r.	Szef sztabu Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) oraz były szef sztabu Sił Oporu Patriotycznego w Ituri (FRPI) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami FRPI – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003); FRPI są odpowiedzialne za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w wieku poniżej 15 lat w Ituri w 2006 r.	1.11.2005 r.
Floribert Ngabu NJABU	Floribert Njabu Floribert Ndjabu Floribert Ngabu Ndjabu		Od marca 2005 r. w areszcie domowym w Kinszasie za łamanie praw człowieka przez FNI. 27 marca 2011 r. przekazano go do Hagi, aby mógł zeznawać w prowadzonych przez Międzynarodowy Trybunał Karny procesach Germaina Katangi i Mathieu Ngudjoli.	Przywódca FNI – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003), biorących udział w nielegalnym handlu bronią z naruszeniem embarga na broń.	1.11.2005 r.
Laurent NKUNDA	Nkunda Mihigo Laurent Laurent Nkunda Bwatare Laurent Nkundabatware Laurent Nkunda Mahoro Batware Laurent Nkunda Batware „Przewodniczący” „Generał Nkunda” „Papa Six”	6 lutego 1967 r. Północne Kiwu/ Rutshuru lub 2 lutego 1967 r.	Kongijczyk Były generał Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD–G). W 2006 r. założył Narodowy Kongres Obrony Ludu (CNDP). W latach 1998–2006 – członek zarządu Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD-G); W latach 1992–1998 – członek zarządu Rwandyjskiego Frontu Patriotycznego (RPF). Laurent Nkunda został aresztowany przez władze rwandyjskie w Rwandzie w styczniu 2009 r. i odwołany ze stanowiska dowódcy *Narodowego Kongresu Obrony Ludu* (CNDP). Od tego czasu przebywa w areszcie domowym w Kigali, w Rwandzie. Rwanda odrzuciła wniosek rządu DRK o ekstradycję Nkundy za zbrodnie popełnione na wschodzie DRK.	Były generał Kongijskiego Zgromadzenia na rzecz Demokracji – Goma (RCD–G). Przyłączył się do zbuntowanych oddziałów istniejącego wcześniej RCD-G, które w maju 2004 r. siłą zajęły miejscowość Bukawu. Zamieszany w sprowadzanie broni poza strukturami FARDC z naruszeniem embarga na broń. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za 264 przypadki rekrutowania i wykorzystywania dzieci przez oddziały podlegające jego dowództwu, w Kiwu Północnym w latach 2002–2009.	1.11.2005 r.

▼M1

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
			W 2010 roku rwandyjski sąd w Gisenyi odrzucił odwołanie Nkundy dotyczące nielegalnego zatrzymania, orzekając, że sprawę tę powinien rozpatrzyć sąd wojskowy. Prawnicy Nkundy rozpoczęli procedurę w sądzie wojskowym w Rwandzie. Nkunda ma nadal pewien wpływ na niektóre elementy CNDP.		
Felicien NSANZUBUKIRE	Fred Irakeza	1967 r. Murama, Kinyinya, Rubungo, Kigali, Rwanda	Rwandyjczyk Pierwszy dowódca batalionu FDLR–FOCA, jego główne miejsce pobytu to okolice Uvira–Sange w Kiwu Południowym. Felicien Nsanzubukire należy do FDLR od co najmniej 1994 r., a od października 1998 r. działa na wschodzie DRK. Od czerwca 2011 r. jego główne miejsce pobytu to Magunda na terytorium Mwenga w Południowym Kiwu.	Felicien Nsanzubukire co najmniej od listopada 2008 r. do kwietnia 2009 r. nadzorował i koordynował nielegalny handel amunicją i bronią dostarczaną ze Zjednoczonej Republiki Tanzanii przez jezioro Tanganika do oddziałów FDLR z okolic Uvira i Fizi w Kiwu Południowym.	1.12.2010 r.
Pacifique NTAWUNGUKA	Colonel Omega Nzeri Israel Pacifique Ntawungula	1 stycznia 1964 r., Gaseke, prowincja Gisenyi, Rwanda ok. 1964 r.	Rwandyjczyk Dowódca sektora operacyjnego FDLR–FOCA Kiwu Północnego „SONOKI”. Od czerwca 2011 r. jego główne miejsce pobytu to Matembe w Kiwu Północnym. Przeszedł szkolenie wojskowe w Egipcie.	Dowódca Pierwszej Dywizji FOCA (zbrojne ramię FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zestawionymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR–FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR–FOCA, rekrutujące wcześniej nastolatków, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) oraz e).	3.3.2009 r.

▼M1

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
James NYAKUNI			Ugandyjczyk	Współpraca handlowa z Jerome Kakwavu, zwłaszcza przemyt przez granicę kongijsko-ugandyjską, w tym prawdopodobnie przemyt broni i sprzętu wojskowego w niekontrolowanych ciężarówkach. Łamanie embarga na broń oraz wspieranie grup zbrojnych i milicji, o których mowa w ust. 20 rezolucji 1493 (2003), w tym wsparcie finansowe umożliwiające im działalność wojskową.	1.11.2005 r.
Stanislas NZEYIMANA	Deogratias Bigaruka Izabayo Bigaruka Bigurura Izabayo Deo Jules Mateso Mlamba	1 stycznia 1966 r., Mugusa (Butare), Rwanda ok. 1967 r. lub 28 sierpnia 1966 r.	Rwandyjczyk Zastępca dowódcy FDLR–FOCA. Od czerwca 2011 r. jego główne miejsce pobytu to Mukoberwa w Kiwu Północnym.	Zastępca dowódcy FOCA (ramię zbrojne FDLR). Przywódca wojskowy zagranicznego ugrupowania zbrojnego działającego na terenie Demokratycznej Republiki Konga, utrudniającego rozbrojenie oraz dobrowolną repatriację i przesiedlenie uczestników walk, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b). Zgodnie z dowodami zestawionymi przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ, które to dowody wyszczególniono w sprawozdaniu z 13 lutego 2008 r., dziewczęta przetrzymywane przez FDLR–FOCA zostały wcześniej uprowadzone i były wykorzystywane seksualnie. Od połowy 2007 r. FDLR–FOCA, rekrutujące wcześniej nastolatków, siłą rekrutuje chłopców od dziesiątego roku życia. Najmłodsi z nich służą następnie jako eskorta, a starsze dzieci są rozmieszczane jako żołnierze na linii frontu, z naruszeniem rezolucji Rady Bezpieczeństwa nr 1857 (2008) pkt 4 lit. d) i e).	3.3.2009 r.
Dieudonné OZIA MAZIO	Ozia Mazio „Omari” „Mr Omari”	6 czerwca 1949 r., Ariwara	Kongijczyk Uważa się, że Dieudonné Ozia Mazio zmarł w Ariwarze w dniu 23 września 2008 r., pełniąc funkcję przewodniczącego *Fédération des entreprises congolaises* (FEC) na terytorium Aru.	Układy finansowe z Commandant Jerome oraz z FAPC i przemyt przez granicę kongijsko-ugandyjską, umożliwiający dostarczanie zaopatrzenie i gotówki Commandantowi Jerome i jego oddziałom. Łamanie embarga na broń, w tym wspieranie grup zbrojnych i milicji, o których mowa w rezolucji 1493 (2003) pkt 20.	1.11.2005 r.

▼M1

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
Bosco TAGANDA	Bosco Ntaganda Bosco Ntagenda Generał Taganda „Lydia” gdy był członkiem APR. „Terminator” Sygnał wywoławczy „Tango Romeo” lub „Tango” „Major”	1973-74 Bigogwe, Rwanda	Kongijczyk. Urodzony w Rwandzie, w dzieciństwie przeprowadził się do Nyamitaby, terytorium Masisi, Kiwu Północne. Od czerwca 2011 r. mieszka w Goma i posiada duże gospodarstwa rolne w okolicach Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne. W dniu 11 grudnia 2004 r. mianowany dekretem prezydenckim na stanowisko generała brygady FARDC w następstwie umowy pokojowej z Ituri. Był szefem sztabu w CNDP, a po aresztowaniu Laurenta Nkundy w styczniu 2009 r. został dowódcą wojskowym CNDP. Od stycznia 2009 r. de facto zastępca dowódcy kolejnych operacji skierowanych przeciwko FDLR: „Umoja Wetu”, „Kimia II” oraz „Amani Leo” w Kiwu Północnym i Południowym.	Wojskowy dowódca Unii Kongijskich Patriotów/Frakcja Lubangi (UPC/L) mający wpływ na politykę, kontrolujący działania i dowodzący siłami UPC/L – jednej z grup zbrojnych i milicji, o których mowa w pkt 20 rezolucji 1493 (2003), odpowiedzialnych za nielegalny handel bronią z naruszeniem embarga na broń. W grudniu 2004 r. został mianowany generałem w Siłach Zbrojnych Demokratycznej Republiki Konga (FARDC), lecz odmówił przyjęcia awansu i pozostaje poza strukturami FARDC. Jak podaje Biuro Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Ituri w latach 2002–2003 oraz w 155 przypadkach – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – odpowiadał za rekrutowanie i wykorzystywanie dzieci w Kiwu Północnym w latach 2002–2009. Jak szef sztabu CNDP – bezpośrednio lub jako wydający rozkazy – odpowiadał za rzeź w miejscowości Kiwanja (listopad 2008 r.).	1.11.2005 r.
Innocent ZIMURINDA		1 września 1972 r. 1975 r. 1975 r. Ngungu, terytorium Masisi, Kiwu Północne, DRK	Kongijczyk Pułkownik w FARDC.	Innocent Zimurinda jako jeden z dowódców 231. Brygady FARDC wydał rozkazy, których wynikiem była rzeź ponad stu uchodźców rwandyjskich, głównie kobiet i dzieci, w ramach operacji wojskowej przeprowadzonej w kwietniu 2009 r. w okolicach Shalio. Grupa ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ podaje, że, według naocznych świadków, 29 sierpnia 2009 r. w Kalehe ppłk Innocent Zimurinda odmówił uwolnienia spod swojego dowództwa trojga dzieci. Wiele źródeł podaje, że ppłk Innocent Zimurinda, przed włączeniem CNDP do FARDC, uczestniczył w przeprowadzonej przez CNDP w listopadzie 2008 r. operacji, której wynikiem była rzeź 89 cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okolicach Kiwanija.	1.12.2010 r.

▼M1

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				W marcu 2010 r. 51 grup zajmujących się prawami człowieka i działających na wschodzie DRK złożyło skargę, w której stwierdzono, że ppłk Innocent Zimurinda odpowiada za wielokrotne łamanie praw człowieka, m.in za zabicie wielu cywilów, w tym kobiet i dzieci, w okresie od lutego do sierpnia 2007 r. W skardze tej zarzucono także Innocentowi Zimurindze gwałty na dużej liczbie kobiet i dziewcząt. Zgodnie z oświadczeniem Specjalnego Przedstawiciela Sekretarza Generalnego ds. Dzieci i Konfliktów Zbrojnych z 21 maja 2010 r. Innocent Zimurinda uczestniczył w samowolnej egzekucji dzieci-żołnierzy, w tym także w czasie operacji Kimia II. Zgodnie z tym samym oświadczeniem Zimurinda nie zgodził się na to, by misja ONZ w DRK (MONUC) sprawdziła, czy w jego oddziałach są dzieci. Zdaniem grupy ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK działającego w ramach RB ONZ ppłk. Innocent Zimurinda odpowiada – bezpośrednio i jako wydający rozkazy – za rekrutowanie dzieci i za zatrzymywanie ich w oddziałach podlegających jego dowództwu.	

▼M2

Jamil MUKULU	Professor Musharaf Steven Alirabaki David Kyagulanyi Musezi Talengelanimiro Mzee Tutu Abdullah Junjuaka Alilabaki Kyagulanyi	1965 Inna data urodzenia: 1 stycznia 1964 r. Wioska Ntoke, hrabstwo Ntenjeru, okręg Kayunga, Uganda	Ugandyjczyk Szef Zjednoczonych Sił Demokratycznych (*Allied Democratic Forces – ADF*) Dowódca, Zjednoczone Siły Demokratyczne	Z białego wywiadu i z oficjalnych sprawozdań (w tym sporządzonych przez grupę ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK powołanego przez RB ONZ) wynika, że Jamil Mukulu jest wojskowym dowódcą Zjednoczonych Sił Demokratycznych, zagranicznej grupy zbrojnej operującej na terenie DRK; grupa ta utrudnia rozbrojenie i dobrowolną repatriację lub przesiedlenie uczestników walk, którzy należeli do tej grupy, o czym mowa w rezolucji nr 1857 (2008) pkt 4 lit. b).	12.10.2011

▼M2

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
	Hussein Muhammad Nicolas Luumu Talengelanimiro			Ze sprawozdań grupy ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK powołanego przez RB ONZ wynika, że Jamil Mukulu jest przywódcą ADF, zbrojnej grupy operującej na terytorium DRK, i zapewnił jej wsparcie rzeczowe. Według licznych źródeł, w tym grupy ekspertów Komitetu Sankcji dotyczących DRK powołanego przez RB ONZ, Jamil Mukulu nadal wywiera wpływ na strategie sił ADF w terenie, zapewnia grupie finansowanie i utrzymuje bezpośrednie dowództwo i kontrolę nad jej działaniami, w tym nadzorując powiązania z międzynarodowymi siatkami terrorystycznymi.	
Ntabo Ntaberi SHEKA		4 kwietnia 1976 r. Terytorium Walikale, Demokratyczna Republika Konga	Kongijczyk Głównodowodzący grupy *Nduma Defence of Congo/Mayi Mayi Sheka*	Ntabo Ntaberi Sheka, głównodowodzący politycznego ramienia Mayi Mayi Sheka, jest przywódcą politycznym kongijskiej grupy zbrojnej, która utrudnia rozbrojenie, demobilizację lub reintegrację uczestników walk. Mayi Mayi Sheka jest kongijską grupą partyzancką, która prowadzi działania z baz znajdujących się na terytorium Walikale we wschodniej części DRK. Grupa Mayi Mayi Sheka jest odpowiedzialna za ataki na kopalnie we wschodniej części DRK, w tym za przejęcie kopalni Bisiye i wymuszenia na miejscowej ludności. Ntabo Ntaberi Sheka dopuścił się również poważnych naruszeń prawa międzynarodowego wiążących się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom. Zaplanował i zlecił serię ataków na terytorium Walikale w okresie od 30 lipca do 2 sierpnia 2010 r., chcąc ukarać miejscową ludność, której zarzucano współpracę z kongijskimi siłami rządowymi. W trakcie tych ataków dzieci padały ofiarą gwałtów i były uprowadzane, zmuszane do pracy i traktowane w sposób okrutny, nieludzki lub poniżający. Grupa partyzancka Mayi Mayi Sheka siłą rekrutuje również chłopców i zatrzymuje w swoich oddziałach dzieci zwerbowane podczas kampanii rekrutacyjnych.	28.11.2011

▼M2

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
▼M3					
MAKENGA, Sultani	pułkownik Sultani Makenga Emmanuel Sultani Makenga	25 grudnia 1973 r. Rutshuru, Demokratyczna Republika Konga	Kongijczyk Dowódca wojskowy ugrupowania Mouvement du 23 Mars (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga.	Sultani Makenga jest dowódcą wojskowym ugrupowania Mouvement du 23 Mars (M23) działającego w Demokratycznej Republice Konga (DRK). Jako dowódca M23 (znanego również jako Kongijska Armia Rewolucyjna) Sultani Makenga dopuścił się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego i jest za nie odpowiedzialny, między innymi dopuszczał się działań skierowanych przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych, w tym zabijania i okaleczania, przemocy seksualnej, uprowadzania i przymusowych wysiedleń. Odpowiada również za naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami M23 polegającymi na rekrutacji i wykorzystywaniu dzieci w konflikcie zbrojnym w DRK. M23 dowodzone przez Sultaniego Makengę, popełniło poważne zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK. Według zeznań i sprawozdań bojownicy działający pod rozkazami Sultaniego Makengi na całym terytorium Rutshuru gwałcili kobiety i dzieci, w tym niektóre zaledwie ośmioletnie; działania te były prowadzone w ramach polityki wzmocnienia kontroli nad terytorium Rutshuru. M23 dowodzone przez Makengę prowadziło szeroko zakrojone kampanie przymusowego rekrutowania dzieci w DRK i w tym regionie, jak również zabiło, okaleczyło i raniło bardzo dużo dzieci. Wiele z przymusowo rekrutowanych dzieci miało mniej niż 15 lat. Makenga był również podobno odbiorcą broni i materiałów pokrewnych, co było naruszeniem środków podjętych przez DRK w celu wdrożenia embarga na broń, w tym rozporządzeń krajowych dotyczących importowania i posiadania broni i materiałów pokrewnych. Działania Makengi jako dowódcy M23 obejmują poważne naruszenia prawa międzynarodowego i zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK; działania te pogorszyły sytuację w regionie w związku z brakiem bezpieczeństwa, wysiedleniami i konfliktem.	12.11.2012

▼M3

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
NGARUYE WA MYAMURO, Baudoin	pułkownik Baudoin NGARUYE	1978 r. Lusamambo, terytorium Lubero, Demokratyczna Republika Konga.	Dowódca wojskowy Mouvement du 23 Mars (M23) Numer legitymacji FARDC: 1-78-09-44621-80	W kwietniu 2012 r. Ngaruye, działając pod rozkazami generała Ntagandy, dowodził buntem byłej jednostki CNDP, co doprowadziło do powstania Mouvement du 23 Mars (M23). Obecnie jest trzecim najwyższym rangą dowódcą wojskowym w ramach M23. Grupa ekspertów ds. DRK poprzednio – w roku 2008 i 2009 – zaleciła wskazanie go. Popełnił poważne naruszenia praw człowieka i prawa międzynarodowego i jest za nie odpowiedzialny. W latach 2008 i 2009, a następnie pod koniec 2010 r. rekrutował i szkolił setki dzieci na potrzeby M23. Zabijał, okaleczał i uprowadzał, często kierując działania przeciw kobietom. Jest odpowiedzialny za egzekucje i tortury dezerterów z M23. W 2009 r., działając w ramach FARDC, wydał rozkaz zabicia wszystkich mężczyzn w miejscowości Shalio w Walikale. Dostarczał również broń, amunicję i wynagrodzenia w Masisi i w Walikale, bezpośrednio podlegając rozkazom Ntagandy. W 2010 r. zorganizował przymusowe wysiedlenie i wywłaszczenie ludności w regionie Lukopfu. Był również głęboko zaangażowany w sieci kryminalne w FARDC, czerpiąc korzyści z handlu minerałami, co doprowadziło do napięć i konfliktów z pułkownikiem Innocentem Zimurindą w 2011 r.	30.11.2012
KAINA, Innocent	pułkownik Innocent KAINA India Queen	Bunagana, terytorium Rutshuru, Demokratyczna Republika Konga		Innocent Kaina jest obecnie dowódcą sektorowym w Mouvement du 23 Mars (M23). Popełnił poważne naruszenia praw człowieka i prawa międzynarodowego i jest za nie odpowiedzialny. W lipcu 2007 r. garnizonowy trybunał wojskowy w Kinszasie orzekł, że Kaina winny jest zbrodni przeciw ludzkości popełnianych w dystrykcie Ituri między majem 2003 r. a grudniem 2005 r. Został zwolniony w 2009 r. w ramach porozumienia pokojowego między rządem kongijskim a CNDP. Działając w FARDC, w 2009 r. dokonywał egzekucji, uprowadzeń i okaleczeń na terytorium Masisi. Jako dowódca działający pod rozkazami generała Ntagandy doprowadził do buntu byłej jednostki CNDP na terytorium Rutshuru w kwietniu 2012 r. Zagwarantował bezpieczeństwo buntowników poza Masisi. Między majem a sierpniem	30.11.2012

▼M3

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				2012 r. nadzorował rekrutację i szkolenie ponad 150 dzieci na potrzeby rebelii M23; zastrzelił chłopców, którzy próbowali uciec. W lipcu 2012 r. podróżował do Berundy i Degho, prowadząc działalność mobilizacyjną i rekrutacyjną dla M23.	
▼M4 BADEGE, Eric		1971 r.		Zgodnie ze sporządzonym przez grupę ekspertów ds. Demokratycznej Republiki Konga sprawozdaniem końcowym z dnia 15 listopada 2012 r.„[…] ppłk Eric Badege stał się główną postacią ruchu M23 w Masisi i dowodził wspólnymi operacjami […]" wraz z innym przywódcą wojskowym. Ponadto „szereg skoordynowanych ataków przeprowadzonych w sierpniu [2012 r.] przez ppłk. Badege […] pozwolił M23 zdestabilizować znaczną część terytorium Masisi". „Według dawnych uczestników walk ppłk Badege […], organizując ataki, wykonywał rozkazy płk. Makengi".	31.12.2012 r.
				Jako dowódca wojskowy M23 Eric Badege jest odpowiedzialny za szereg poważnych naruszeń wiążących się z działaniami skierowanymi przeciwko dzieciom lub kobietom w konfliktach zbrojnych. Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. odnotowano szereg masowych zabójstw ludności cywilnej, w tym kobiet i dzieci. Od maja 2012 r. milicja Raia Mutomboki zabiła, pod dowództwem M23, setki cywilów w serii skoordynowanych ataków. W sierpniu Badege przeprowadził wspólne ataki, w ramach których doszło do masowych zabójstw cywilów. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada stwierdzono, że ataki te zostały zorganizowane wspólnie przez Badege i płk. Makomę Semivumbi Jacques'a. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów lokalni przywódcy z terytorium Masisi stwierdzili, że Badege dowodził atakami milicji Raia Mutomboki przeprowadzanymi na lądzie.	

▼M4

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				Zgodnie z artykułem Radio Okapi z dnia 28 lipca 2012 r. „administrator Masisi ogłosił w tę sobotę, 28 lipca, ucieczkę przywódcy 2. batalionu 410. pułku FARDC stacjonującego w Nabiondo, około trzydziestu kilometrów na północny zachód od miasta Goma w Kiwu Północnym. Według niego płk Eric Badege wraz z ponad setką żołnierzy kierował się w piątek do Rubaya, 80 km na północ od Nabiondo. Kilka źródeł potwierdziło tę informację”. Według artykułu BBC z dnia 23 listopada 2012 r. M23 powstało, gdy dawni członkowie ugrupowania CNDP, które zostało włączone do FARDC, zaczęli protestować przeciwko złym warunkom i niskim płacom, a także przeciwko niepełnemu wdrożeniu postanowień porozumienia pokojowego z dnia 23 marca 2009 r., które zostało zawarte między CNDP i DRC i doprowadziło do włączenia CNDP do FARDC.	
				Według sprawozdania IPIS z listopada 2012 r. M23 zaangażowało się w aktywne działania wojskowe w celu objęcia kontroli nad terytoriami we wschodniej części DR Konga. W dniach 24 i 25 lipca 2012 r. M23 i FARDC stoczyły walki o kontrolę nad kilkoma miastami i wioskami we wschodniej części DR Konga; M23 zaatakowało FARDC w miejscowości Rumangabo dnia 26 lipca 2012 r.; M23 wyparło FARDC z miejscowości Kibumba dnia 17 listopada 2012 r.; i M23 przejęło kontrolę nad miastem Goma dnia 20 listopada 2012 r. Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. kilku wywodzących się z M23 dawnych uczestników walk twierdzi, że przywódcy M23 bezwzględnie zamordowali dziesiątki dzieci, które – po wcieleniu do M23 jako dzieci żołnierze – usiłowały uciec.	

▼M4

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				Zgodnie ze sporządzonym przez organizację Human Rights Watch sprawozdaniem z dnia 11 września 2012 r. pewien osiemnastoletni Rwandyjczyk, który uciekł po przymusowej rekrutacji w Rwandzie, powiedział Human Rights Watch, że był świadkiem egzekucji członka swojego oddziału M23 – szesnastoletniego chłopca, który usiłował uciec w czerwcu. Chłopiec został pojmany i na oczach innych rekrutów pobity na śmierć przez bojowników M23. Dowódca M23, który zlecił jego zabójstwo, wyjaśnił rzekomo innym rekrutom, że chłopiec został zabity, ponieważ „[on] chciał od nas odejść”. Jak wynika ze sprawozdania, świadek twierdził, że podczas prób ucieczki bezwzględnie zamordowano co najmniej 33 nowych rekrutów i innych bojowników M23. Niektórzy z nich zostali związani i zastrzeleni na oczach innych rekrutów w ramach przestrogi. Jeden młody rekrut powiedział Human Rights Watch: „[kiedy] byliśmy w M23, mówili nam [że mamy wybór] i że możemy zostać z nimi albo umrzeć. Mnóstwo ludzi usiłowało uciec. Tych, których odnaleziono, natychmiast zabijano”.	
RUNIGA, Jean-Marie Lugerero		Mniej więcej 1960 r.		W dokumencie z dnia 9 lipca 2012 r., podpisanym przez przywódcę M23 Sultani Makengę, Runiga wymieniony jest jako koordynator politycznego skrzydła M23. Według tego dokumentu szybkie mianowanie Runigi wynikało z potrzeby nagłośnienia postulatów M23. W tekstach zamieszczonych na stronach internetowych tego ugrupowania Runiga zwany jest „prezydentem” M23. Jego funkcję jako przywódcy potwierdza sprawozdanie grupy ekspertów z listopada 2012 r.; w sprawozdaniu tym Runiga określany jest mianem „przywódcy M23”.	31.12.2012 r.

▼M4

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				Jak wynika z artykułu agencji Associated Press z dnia 13 grudnia 2012 r., Runiga pokazał Associated Press listę żądań, które, jak twierdził, zostaną przekazane kongijskiemu rządowi. Żądania dotyczą m.in. ustąpienia Kabili i rozwiązania zgromadzenia narodowego. Runiga zaznaczył, że M23 mogłoby ponownie objąć kontrolę nad miastem Goma, gdyby pojawiła się taka możliwość. „I wtedy już się nie wycofamy" powiedział Runiga agencji Associated Press. Powiedział również, że jako warunek wstępny do negocjacji polityczne ramię M23 powinno przywrócić swoją kontrolę nad miastem Goma. „Myślę, że nasi członkowie, którzy są w Kampali, reprezentują nas. We właściwym czasie i ja tam się znajdę. Czekam, aż pewne sprawy zostaną zorganizowane, i gdy Kabila tam będzie, ja też tam pojadę" stwierdził Runiga.	
				Zgodnie z artykułem „Le Figaro" z dnia 26 listopada 2012 r. Runiga spotkał się z prezydentem DR Konga Josephem Kabilą dnia 24 listopada 2012 r., aby rozpocząć rozmowy. W osobnym wywiadzie z „Le Figaro" Runiga stwierdził: „M23 składa się przede wszystkim z dawnych wojskowych członków FARDC, którzy uciekli, by zaprotestować przeciwko nieprzestrzeganiu porozumień z 23 marca 2009 r.". Dodał: „żołnierze M23 to dezerterzy z wojska, którzy odeszli z bronią w ręku. Niedawno odzyskaliśmy wiele sprzętu z bazy wojskowej w Bunagana. Dzięki temu możemy chwilowo odzyskiwać teren dzień po dniu i odpierać ataki FARDC […]. Nasza rewolucja jest kongijska, jest prowadzona przez Kongijczyków i dla Kongijczyków". Jak wynika z artykułu agencji Reuters z dnia 22 listopada 2012 r., Runiga stwierdził, że M23 ma możliwość utrzymania się w Gomie po tym, jak siły M23 zostały zasilone przez zbuntowanych kongijskich żołnierzy z FARDC: „Po pierwsze, mamy zdyscyplinowane wojsko, poza tym mamy żołnierzy FARDC, którzy do nas dołączyli. To są nasi bracia, przejdą nowe szkolenia, dostaną nowe zadania i wtedy będziemy z nimi pracować".	

▼M4

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				Według artykułu z dnia 27 listopada 2012 r., opublikowanego w „The Guardian", Runiga stwierdził, że M23 nie wycofa się z Gomy, by umożliwić prowadzenie rozmów pokojowych, do czego wezwali to ugrupowanie lokalni przywódcy Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior. Runiga oznajmił wręcz, że wycofanie się M23 z Gomy mogłoby być wynikiem, ale nie warunkiem wstępnym negocjacji. Jak wynika ze sporządzonego przez grupę ekspertów sprawozdania końcowego z dnia 15 listopada 2012 r., Runiga stanął na czele delegacji, która udała się dnia 29 lipca 2012 r. do Kampali w Ugandzie, i – w ramach przygotowań do oczekiwanych negocjacji na forum Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior – ostatecznie zredagowała zawierający 21 punktów program ruchu M23. Według artykułu BBC z dnia 23 listopada 2012 r. M23 powstało, gdy dawni członkowskie ugrupowania CNDP, które zostało włączone do FARDC, zaczęli protestować przeciwko złym warunkom i niskim płacom, a także przeciwko niepełnemu wdrożeniu postanowień porozumienia pokojowego z dnia 23 marca 2009 r., które zostało zawarte między CNDP i DRC i doprowadziło do włączenia CNDP do FARDC.	
				Według sprawozdania IPIS z listopada 2012 r. M23 zaangażowało się w aktywne działania wojskowe w celu objęcia kontroli nad terytoriami we wschodniej części DR Konga. W dniach 24 i 25 lipca 2012 r. M23 i FARDC stoczyły walki o kontrolę nad kilkoma miastami i wioskami we wschodniej części DR Konga; M23 zaatakowało FARDC w miejscowości Rumangabo dnia 26 lipca 2012 r.; M23 wyparło FARDC z miejscowości Kibumba dnia 17 listopada 2012 r.; i M23 przejęło kontrolę nad miastem Goma dnia 20 listopada 2012 r.	

▼M4

Imię i nazwisko	Pseudonim	Data/miejsce urodzenia	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				Według sprawozdania grupy ekspertów z listopada 2012 r. kilku wywodzących się z M23 dawnych uczestników walk twierdzi, że przywódcy M23 na miejscu zamordowali dziesiątki dzieci, które – po wcieleniu do M23 jako dzieci-żołnierze – usiłowały uciec.	
				Zgodnie ze sporządzonym przez organizację Human Rights Watch sprawozdaniem z dnia 11 września 2012 r. pewien osiemnastoletni Rwandyjczyk, który uciekł po przymusowej rekrutacji w Rwandzie, powiedział Human Rights Watch, że był świadkiem egzekucji członka swojego oddziału M23 – szesnastoletniego chłopca, który usiłował uciec w czerwcu. Chłopiec został pojmany i na oczach innych rekrutów pobity na śmierć przez bojowników M23. Dowódca M23, który zlecił jego zabójstwo, wyjaśnił jakoby innym rekrutom, że chłopiec został zabity, ponieważ „[on] chciał od nas odejść”. Jak wynika ze sprawozdania, świadek twierdził, że podczas prób ucieczki na miejscu zamordowano co najmniej 33 nowych rekrutów i innych bojowników M23. Niektórzy z nich zostali związani i zastrzeleni na oczach innych rekrutów w ramach przestrogi. Jeden młody rekrut powiedział Human Rights Watch: „[kiedy] byliśmy w M23, mówili nam [że mamy wybór] i że możemy zostać z nimi albo umrzeć. Mnóstwo ludzi usiłowało uciec. Tych, których odnaleziono, natychmiast zabijano”.	

▼M1

b) Wykaz podmiotów, o których mowa w art. 3, 4 i 5

Nazwa	Inne nazwy	Adres	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
BUTEMBO AIRLINES (BAL)		Butembo, DRK	Prywatna linia lotnicza, działająca z Butembo. Od grudnia 2008 r. BAL nie ma już pozwolenia na obsługiwanie statków powietrznych na terytorium DRK.	Kisoni Kambale (zmarły 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu 24 kwietnia 2008 r.) wykorzystywał swoją linię lotniczą do przewozu złota, żywności i broni dla Frontu Narodowego i Integracyjnego (FNI) między Mongbwalu a Butembo. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007 r.
CONGOMET TRADING HOUSE		Butembo, Kiwu Północne	Firma w Butembo, Kiwu Północne; już nie handluje złotem.	Właścicielem CONGOCOM-u był Kisoni Kambale (zmarły 5 lipca 2007 r. i następnie usunięty z wykazu 24 kwietnia 2008 r.). Kambale zdobył kontrolę nad prawie całą produkcją złota w dystrykcie Mongbwalu, który jest kontrolowany przez Front Narodowy i Integracyjny (FNI). FNI czerpie znaczne dochody z podatków nakładanych na tę produkcję. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007 r.
COMPAGNIE AERIENNE DES GRANDS LACS (CAGL) GREAT LAKE BUSINESS COMPANY (GLBC)		CAGL, Avenue Président Mobutu, Goma DRK (CAGL ma również biuro w Gisenyi, w Rwandzie); GLBC, PO Box 315, Goma, DRK (GLBC ma także biuro w Gisenyi w Rwandzie).	Od grudnia 2008 r. GLBC nie posiadała już żadnych sprawnych samolotów, chociaż kilka samolotów nadal odbywało loty w 2008 r. pomimo sankcji ONZ.	CAGL i GLBC to firmy należące do Douglasa MPAMY, który objęty jest już sankcjami na mocy rezolucji nr 1596 (2005). Firmy CAGL i GLBC były wykorzystywane do przewozu broni i amunicji z naruszeniem embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007 r.

▼M1

Nazwa	Inne nazwy	Adres	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
MACHANGA LTD		Kampala, Uganda	Eksport złota (Jej szefowie to Rajendra Kumar Vaya i Hirendra M. Vaya). W 2010 roku aktywa należące do MACHANGI umieszczone na rachunku Emirates Gold zostały zamrożone przez Bank of Nova Scotia Mocatta (Zjednoczone Królestwo). Poprzedni właściciel MACHANGI Rajendra Kumar i jego brat Vipul Kumar są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK.	Firma MACHANGA kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z milicjami. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007 r.
TOUS POUR LA PAIX ET LE DEVELOPPMENT (organizacja pozarządowa)	TPD	Goma, Kiwu Północne	Goma, komitety w prowincjach: Kiwu Południowe, Kasai Zachodnie, Kasai Wschodnie oraz Maniema. Oficjalnie zawiesiła wszelkie działania w 2008 roku. Od czerwca 2011 r. biura TPD są otwarte i zajmują się sprawami związanymi z powrotem uchodźców wewnętrznych, inicjatywami społecznymi dotyczącymi pojednania, rozwiązywaniem sporów wokół gruntów itp. Przewodniczącym jest Eugene Serufuli, a wiceprzewodniczącą – Saverina Karomba. Do prominentnych członków należą radni prowincji Kiwu Północne: Robert Seninga i Bertin Kirivita.	Organizacji tej zarzuca się łamanie embarga na broń przez udzielanie wsparcia Kongijskiemu Zgromadzeniu na rzecz Demokracji – Goma (RCD–G), zwłaszcza w postaci dostarczania na początku 2005 r. ciężarówek do przewozu broni i oddziałów oraz w postaci przewozu broni przeznaczonej do rozdzielenia wśród części ludności w Masisi i Rutshuru w Kiwu Północnym.	1.11.2005 r.
UGANDA COMMERCIAL IMPEX (UCI) LTD		Kajoka Street Kisemente Kampala, Uganda Tel.: +256 41 533 578/9; Inny adres: PO Box 22709, Kampala, Uganda	Firma z Kampali eksportująca złoto. (Jej szefowie to J.V. LODHIA – znany jako „Chuni" oraz jego syn Kunal LODHIA). W styczniu 2011 r. władze ugandyjskie powiadomiły komitet, że Emirates Gold w wyniku zwolnienia dotyczącego zasobów finansowych UCI spłaciła dług tej firmy wobec Crane Bank w Kampali, co doprowadziło do ostatecznego zamknięcia jej rachunków.	Firma UCI kupowała złoto w drodze stałych kontaktów handlowych z handlowcami w DRK powiązanymi ściśle z milicjami. Stanowi to „wspieranie" nielegalnych grup zbrojnych i naruszenie embarga na broń wynikającego z rezolucji 1493 (2003) i 1596 (2005).	29.3.2007 r.

▼M1

Nazwa	Inne nazwy	Adres	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
			Poprzedni właściciel UCI J.V. Lodhia i jego syn Kumal są nadal zaangażowani w nabywanie złota ze wschodniej części DRK.		
▼M4 FORCES DEMOCRATIQUES DE LIBERATION DU RWANDA (FDLR)	Forces Democratiques De Liberation Du Rwanda FDLR. Force Combattante Abacunguzi FOCA Combatant Force for the Liberation of Rwanda		Fdlr@fmx.de fldrrse@yahoo.fr fdlr@gmx.net Adres: Kiwu Północne i Południowe, DRK.	Forces Democratiques De Liberation Du Rwanda (FDLR) to jedno z największych zagranicznych ugrupowań zbrojnych działających na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK). Zostało ono utworzone w roku 2000 i, jak dokładniej opisano poniżej, jego członkowie dopuścili się poważnych naruszeń prawa międzynarodowego skierowanych przeciwko kobietom i dzieciom w konfliktach zbrojnych w DRK, w tym zabijania i okaleczania, przemocy seksualnej i przymusowych wysiedleń. Zgodnie ze sprawozdaniem Amnesty International z 2010 r., dotyczącym praw człowieka w DRK, ugrupowanie FDLR było odpowiedzialne za zabójstwa 96 cywilów w miejscowości Busurguni na terytorium Walikali. Niektóre z ofiar zostały spalone żywcem w swoich domach.	31.12.2012 r.
				Zgodnie ze sprawozdaniem Amnesty International z 2010 r., dotyczącym praw człowieka w DRK, w czerwcu 2010 r. przychodnia prowadzona przez organizację pozarządową zgłaszała miesięcznie ok. 60 przypadków gwałtów na dziewczętach i kobietach popełnianych przez członków ugrupowań zbrojnych Kiwu Północnego, w tym FDLR, na terytorium południowego Lubero. Zgodnie ze sprawozdaniem Human Rights Watch z dnia 20 grudnia 2010 r. istniały udokumentowane przypadki aktywnej rekrutacji dzieci przez FDLR. Organizacja Human Rights Watch zidentyfikowała co najmniej 83 dzieci kongijskich poniżej 18 roku życia (niektóre z nich miały zaledwie 14 lat), które zostały przymusowo wcielone do FDLR.	

▼M4

Nazwa	Inne nazwy	Adres	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				W styczniu 2012 r. organizacja ta podała, że członkowie FLDR zaatakowali wiele wiosek na terytorium Masisi; zabili przy tym sześć osób, zgwałcili dwie kobiety i uprowadzili co najmniej 48 osób (do dzisiaj nie ustalono miejsca ich pobytu). Zgodnie ze sprawozdaniem Human Rights Watch z czerwca 2012 r. w maju 2012 r. bojownicy FLDR zaatakowali osoby cywilne w wioskach Kamananga i Lumenje w prowincji Kiwu Południowe oraz w miejscowości Chambucha na terytorium Walikale, a także na obszarze Ufumandu na terytorium Masisi w prowincji Kiwu Północne. W atakach tych bojownicy FLDR maczetami i nożami uśmiercili dziesiątki cywilów, w tym wiele dzieci.	
				Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów z czerwca 2012 r. między dniem 31 grudnia 2011 r. a dniem 4 stycznia 2012 r. ugrupowanie FDLR zaatakowało kilka wiosek w Kiwu Południowym. Dochodzenie prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych potwierdziło, że podczas tego ataku co najmniej 33 osoby, w tym 9 dzieci i 6 kobiet, zostały zabite – spalono ich żywcem, ścięto im głowy lub zastrzelono. Ponadto zgwałcono jedną kobietę i jedną dziewczynkę. W sprawozdaniu grupy ekspertów z czerwca 2012 r. stwierdzono również, że dochodzenie prowadzone przez Organizację Narodów Zjednoczonych potwierdziło, że w maju 2012 r. w Kiwu Południowym ugrupowanie FLDR dopuściło się masakry 14 osób cywilnych, w tym 5 kobiet i 5 dzieci. Zgodnie ze sprawozdaniem grupy ekspertów z listopada 2012 r. ONZ udokumentowało co najmniej 106 przypadków przemocy seksualnej popełnionych przez członków FDLR w okresie między grudniem 2011 r. a wrześniem 2012 r. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada 2012 r. stwierdzono również, że – zgodnie z dochodzeniem ONZ – nocą 10 marca 2012 r. w wiosce Kalinganya na terytorium Kabare członkowie FDLR zgwałcili 7 kobiet, w tym nieletnią. Dnia 10 kwietnia 2012 r. FDLR przypuściło kolejny atak na tę wioskę, podczas którego ponownie	

▼M4

Nazwa	Inne nazwy	Adres	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				zgwałcono 3 kobiety. W sprawozdaniu grupy ekspertów z listopada 2012 r. stwierdzono również, że dnia 6 kwietnia 2012 r. FDLR dopuściło się 11 zabójstw w wiosce Bushibwambombo na terytorium Kalehe, a w maju na terytorium Masisi uczestniczyło w kolejnych 19 zabójstwach, m.in. pięciu nieletnich i sześciu kobiet.	
M23				Mouvement Du 23 Mars (M23) to ugrupowanie zbrojne działające na terytorium Demokratycznej Republiki Konga (DRK), które otrzymywało na tym terytorium uzbrojenie i podobny sprzęt, wraz z doradztwem, szkoleniami i pomocą związaną z działaniami wojskowymi. Wg zeznań kilku naocznych świadków M23 otrzymuje od rwandyjskich sił obronnych – oprócz sprzętu na potrzeby działań bojowych – ogólne dostawy o charakterze wojskowym w postaci broni i amunicji.	31.12.2012
				Ugrupowanie M23 było zamieszane w poważne naruszenia prawa międzynarodowego związane z działaniami skierowanymi przeciwko kobietom i dzieciom w przypadku konfliktów zbrojnych w DRK, w tym zabijaniem i okaleczaniem, przemocą seksualną, uprowadzeniami i przymusowymi przesiedleniami, i jest odpowiedzialne za te naruszenia. Zgodnie z licznymi sprawozdaniami, dochodzeniami i zeznaniami naocznych świadków M23 odpowiada za dopuszczenie się masowych zabójstw cywilów oraz gwałtów na kobietach i dzieciach w różnych regionach DRK. W wielu sprawozdaniach stwierdzono, że bojownicy M23 zgwałcili 46 kobiet i dziewcząt, z których najmłodsza miała 8 lat. Oprócz doniesień o aktach przemocy seksualnej M23 prowadziło też szeroko zakrojone kampanie przymusowego rekrutowania do swoich szeregów dzieci. Szacuje się, że tylko na terytorium Rutshuru we wschodniej części DRK od lipca 2012 r. M23 przymusowo zwerbowało 146 młodych mężczyzn i chłopców. Niektóre z ofiar miały zaledwie 15 lat.	

▼M4

Nazwa	Inne nazwy	Adres	Dane identyfikacyjne	Uzasadnienie	Data wskazania
				Popełnione przez M23 zbrodnie przeciw ludności cywilnej DRK oraz prowadzona przez to ugrupowanie kampania przymusowej rekrutacji, a także fakt otrzymywania uzbrojenia i pomocy wojskowej istotnie przyczyniły się do niestabilności i konfliktu w regionie; w niektórych przypadkach działania te stanowiły naruszenie prawa międzynarodowego.	